

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il ¹

בבא מציעא דף קיב.

כיצד דורשים רב הונא ורב חסדא את הפסוקים דלהלן?

כַּן אַרְחוֹת פֶּל בְּצַע בְּצַע אֶת נַפֶּשׁ בְּעַלְיוֹ יִקַּח (שם א:יט)	אֶל תִּגְזֹל דָּל... וְקִבַּע אֶת קַבְעֵיהֶם נַפֶּשׁ (משלי כב:כב - כג)	
נפש של גזלן - שהוא הבעלים עכשיו	ה' נוטל נפשו של גזלן	חד אמר
הגזלן נוטל נפשו של גזל	ה' לוקח נפש הגזלנים - שלקחו נפש הנגזלים	וחד אמר

המחהו אצל חנוני ואמר השכיר כדלהלן, האם חוזר אצל בעה"ב לגבות שכרו? [תוד"ה חוזר].

אליבא דרבה	אליבא דרב ששת		
אינו חוזר		"הריני פוטרך אפילו לא יתן לי"	
לפי' א' בתוס': אינו חוזר לפי' ב' בתוס': חוזר	אינו חוזר	ולא חזר בו שולחני	"הריני פוטרך רק אם יפרע לי שולחני"
חוזר ¹	חוזר	חזר בו שולחני	
חוזר	לפי' א' וב' בתוס': אינו חוזר לפי' ג' בתוס': חוזר ²	אמר השכיר בסתמא - שיסמוך על השולחני	

בבא מציעא דף קיב:

מה דין שכיר שטוען על הבעל הבית כדלהלן?

כשטוען שקצץ יותר	כשטוען שלא שילם	
הבעה"ב נשבע ונפטר	השכיר נשבע ונוטל ³	תוך זמנו
הבעה"ב נשבע ונפטר	הבעה"ב פטור ⁴	לאחר זמנו

¹ וכ"מ ברש"י ד"ה חוזר, דבכה"ג מיירי בסוגיין.

² לת"י ג' בתוס', לכו"ע חוזר השכיר אצל בעה"ב, ולא נחלקו ר"ש ורבה אלא לענין לאו ד"לא תלין", דר"ש ס"ל דכיון שיצא ממנו שעה אחת, שוב אינו עובר ב"לא תלין".

³ כיון שבעל הבית טרוד בפועליו ושוכח שלא נתן, ומה שתיקנו שישבע השכיר ויטול - כדי להפיס את דעתו של בעה"ב. וזה דוקא בספק אם נתן או לא נתן, אבל בספק כמה היתה הקציצה ודאי הוא זוכר, ולכן בעה"ב נשבע ונפטר.

⁴ דכל מה שבעה"ב טרוד בפועליו הוא הני מילי מקמי שיבוא זמן חיובו, אבל כשבא זמן חיובו הוא נותן על לבו להזכר. וכיון שיש אצל בעה"ב שתי חזקות, חזקה אחת שאין בעה"ב עובר על "לא תלין", ועוד חזקה שאין השכיר משהה את עצמו מלתבוע שכרו, וזה עדיף טפי מחזקה אחת שיש לשכיר - שאינו עובר ב"לא תגזול".

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא מציעא דף קיב:

במה נחלקו ר' יהודה ורבנן (בשבועות מד: , מו.) מתי השכיר נשבע ונוטל¹?
[תוד"ה שקלוה, ובד"ה א"ה, ובד"ה שתיים].

כשטוען שקצץ יותר		כשטוען שלא שילם		
מודה במקצת	כופר הכל	מודה במקצת	כופר הכל	
בעה"ב נשבע	בעה"ב פטור	נשבע ונוטל		לתנא קמא
נשבע ונוטל	בעה"ב פטור	נשבע ונוטל	בעה"ב פטור ²	לר' יהודה

מחלוקת האמוראים בברי ושמא [תוד"ה טרוד, ותוד"ה אי הכי אפילו].

איני יודע אם פרעתיך	איני יודע אם הלוייתי	
חייב ³	פטור	
חייב	חייב	רב הונא ורב יהודה

¹ ודוקא כששכרו בעדים, דאל"כ לכו"ע נאמן במיגו ד"לא שכרתיך מעולם" (עי' תוד"ה קציצה).
² בשבועת היסת.

³ ואף שס"ל דלאו ברי עדיף, מ"מ כיון שמודה שהיתה הלואה ונשתעבד לכך עליו להוכיח שפרע ונפקע שעבודו, ובטענת שמא אינו מפקיע שעבודו ולכך חייב לכו"ע.

⁴ מחלוקתם נזכרה לעיל בדף צ"ז ע"ב ולקמן קטז: , ונחלקו אי ברי ושמא ברי עדיף, דלר"נ ור"י אין ברי עדיף, ולרב הונא ורב יהודה ברי עדיף.